

عنوان مقاله:

جایگاه محیط زیست در برنامه هریزی ملی کشور

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی دو سالانه انجمن متخصصان محیط زیست ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسنده:

فرنوش بهرامپور - کارشناس ارشد روابط بین الملل ، معاون دفترآموزش زیست محیطی سازمان حفا

خلاصه مقاله:

مدتی بود که غیرقابل تحمل نشده بودم . این عبارتی است که حوزه آنتونیو ساراما گو رمان نویس معروف اسپانیایی پس از انتشار تازه ترین اثر خود بر زبان راند . وی می گوید هنگامی که می خواهد یک اثر خلق کرده ویا رمانی را به رشته تحریر درآورد، به روایت همسرش کاملاً غیرقابل تحمل می شود. والبته این وضعیت را تنها همسر این نویسنده می تواند درک کند! من ، نه مانند ساراماگو، یک نویسنده شش دانگ تمام عیارم و نه اینکه همسری دارم که غیرقابل تحمل بودنم را تشخیص دهد . اما خود می توانم به این خصوصیت پی برم . مدتی بود که به معنای واقعی غیرقابل تحمل شده بودم و فکری مدام مرا به خود مشغول می کرد. فکر مسایل زیست محیطی و ارتباط آن با حوزه برنامه ریزی ملی ، مرا معطوف به خود کرده بود . دو عامل سبب شده بودند تا در این زمینه بیشتر بیندیشم . نخست حوزه فعالیتیم در سازمان حفاظت محیط زیست و دوم همکاری من با پژوهشکده مطالعات راهبردی در کسوت ویراستار مقالات فصلنامه " مطالعات راهبردی" مرا برآن داشت تا به بررسی جایگاه محیط زیست درحوزه کلان برنامه ریزی کشور بپردازم. اینک که پس از مدتی ، فراغتی حاصل آمد تا با قلم خود بر سرسازگاری درآمده و فصل تازه ای از نگارش مطالب و مقالاتم را آغاز کنم ، امیدوارم که بتوانم حق کلام را در مورد موضوعی که برگزیده ام به خوبی ادا نمایم. همگان می دانند که محیط زیست به مثابه مجموعه ای از آب ، خاک وهوا، جایگاهی برای زندگی بشر و سایر مخلوقات است . کل این طیف را برحسب ملاحظات و تقسیم بندی های موجود، محیط زیست طبیعی نامیده اند. اما جایی که انسان فعالیت خود را آغاز کرده و اموری همچون شهرنشینی ، توسعه صنعتی، بهره برداری از معادن و ... را آغاز می کند و متعاقب آن طبیعت اطراف خود را از بین برده و آلوده می سازد، میحث دیگری آغاز می شود که از آن به محیط زیست انسانی یاد می کنند. همواره برای ادامه حیات بشر بر روی کره زمین ، طبیعت و امکانات آن مورد بهره برداری قرارگرفته اند. این مسئله تا آنجا که قابل تحمل بود که توازن میان مصارف بشری و امکانات موجود در طبیعت در حد قابل قبولی قرارداشت . بحران از آنجا آغاز شد که این توازن برهم خورد و کفه ترازو به ضرر محیط زیست سنگینی کرد. محیط زیست که شاید روزگاری نه چندان دور، اولویت دسته چندم همه کشورها بود، به خاطراین وضعیت بحرانی به صدر فهرست اولویت های کشورها صعود کرد . در ذهن گروهی از کشورها که توسعه یافته نامیده شده بودند و نیز کشورهایی که عنوان درحال توسعه داشتند ، این سؤال خطور کرد که چگونه می توان بر بحرانهای زیست محیطی غلبه نمود ؟ چگونه می توان کاری کرد تا ضمن حفاظت از محیط زیست به اهداف توسعه نیز نایل آمد؟ قریب به 35 سال قبل ، نخستین مفاهیم توسعه با رویکرد جدید مطرح شدند و درنهایت به آنجا رسیدیم که با واژه توسعه پایدار آشنا شدیم. توسعه پایدار، سطحی از توسعه بود که ضمن وفاداری به اهداف کلان خود یعنی رفاه و آسایش مردم به توانایی و توانمندی و نیز ظرفیت های موجود در طبیعت نیز وقوف داشت. برای رسیدن به توسعه متقارن ، حتماً می بایست به بافت و توانم ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/13941>

